

Sygn. akt IV U 1350/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 września 2015r. w S.

odwołania C. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 27 października 2014 r. Nr (...)

w sprawie C. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy od wcześniejszej daty

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 1350/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 października 2014 r. Nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie przepisów ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przyznał C. S. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01.07.2014 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek, do dnia 30.09.2016 r., powołując się na orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS, która uznała ubezpieczonego za częściowo niezdolnego do pracy do 30.09.2016 r. (decyzja k. 94 akt rentowych).

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony C. S., kwestionując datę, od której przyznano mu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, tj. 1 lipca 2014 r. W uzasadnieniu wskazano, że ubezpieczony uprawniony był do pobierania świadczenia z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 08.12.2011 r. do 02.10.2012 r., a następnie od 03.10.2012 r. do 30.05.2013 r., zatem sporny okres obejmował czas od 31.05.2013 r. do 30.06.2014 r. Ubezpieczony wnosił o przyznanie prawa do renty od dnia 31.05.2013 r., jak również o wypłatę renty za okres od 31.05.2013 r. do 30.06.2014 r., gdyż wówczas był osobą niezdolną do pracy zgodnie z kwalifikacjami zawodowymi. Nadto ubezpieczony powoływał się na stanowisko Sądu Apelacyjnego w Lublinie zawarte w postanowieniu z dnia 21 stycznia 2014 r., który - według ubezpieczonego - zobligował Komisje Lekarskie do przedłużenia niezdolności do pracy po 30 maja 2013 r., do której to daty ubezpieczony miał orzeczone prawo do renty (odwołanie, k. 1-2 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazano, że decyzją z dnia 4.10.2012 r. (...) Oddział w S. odmówił C. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Odwołanie od w/w decyzji rozpoznał Sąd Okręgowy w Siedlcach, który wyrokiem z dnia 12.06.2013 r. (sygn. akt IV U 949/12) zmienił w/w decyzję i przyznał C. S. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy okresowo od 01.08.2012 r. do 30.05.2013 r., a w pozostałej części odwołanie oddalił. Sąd Apelacyjny w Lublinie, rozpoznając apelacje obu stron, wyrokiem z dnia 20.05.2014 r. (sygn. akt III AUa 953/13) oddalił apelacje ubezpieczonego, zaś z apelacji organu rentowego zmienił częściowo wyrok w ten sposób, że początkową datę prawa do renty ustalił na dzień 3.10.2012 r. W uzasadnieniu Sąd Apelacyjny wskazał, że brak było podstaw do ustalenia C. S. prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy po dniu 30.05.2013 r., bowiem po tym dniu wnioskodawca odzyskał zdolność do pracy. Rozpoznając wniosek ubezpieczonego z dnia 30.07.2014 r., decyzją z dnia 27.10.2014 r. organ rentowy – na podstawie art. 129 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przyznał wnioskodawcy prawo do renty od dnia 1.07.2014 r., tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k. 4-5 akt sprawy).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Decyzją z dnia 6 czerwca 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. przyznał ubezpieczonemu C. S. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego na okres od 5 czerwca 2012 r. do 2 października 2012 r. Następnie w okresie od dnia 3 października 2012 r. do 30 maja 2013 r. ubezpieczony był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (wyrok Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 12 czerwca 2013 r., k. 31, 35 akt rentowych, wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 20 maja 2014 r., k. 55 akt rentowych; decyzja organu rentowego z dnia 10.07.2014 r., k. 77 akt rentowych).

W dniu 30 lipca 2014 r. C. S. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy (wniosek, k. 79-82 akt rentowych). Orzeczeniem z dnia 08.09.2014 r. Lekarz Orzecznik ZUS stwierdził, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do 30.09.2016 r., przy czym częściowa niezdolność do pracy istniała na dzień 05.08.2014 r. (k. 87 akt rentowych). Decyzją z dnia 26.09.2014 r. organ rentowy, powołując się na w/w orzeczenie Lekarza Orzecznika przyznał ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 05.08.2014 r. do 30.09.2016 r. (decyzja z 26.09.2014 r., k. 89 akt rentowych). Wobec wniesienia sprzeciwu od orzeczenia Lekarza Orzecznika sprawa została przekazana do rozpatrzenia przez Komisję Lekarską Zakładu, która orzeczeniem z dnia 20.10.2014 r. stwierdziła, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy do 30.09.2016 r., przy czym niezdolność ta trwa nadal (orzeczenie, k. 93 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 27.10.2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. przyznał ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 1 lipca 2014 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek, do 30 września 2016 r. (k. 94 akt rentowych).

Zespół biegłych lekarzy o specjalnościach neurolog, ortopeda, kardiolog i pulmonolog (specjalista chorób płuc) w opinii sporządzonej na zlecenie Sądu, wskazał, że brak jest podstaw do uznania C. S. za częściowo niezdolnego do pracy w spornym okresie od 31.05.2013 r. do 30.06.2014 r. Wyjaśniono, że wówczas nie zachodziła potrzeba leczenia szpitalnego z przyczyn neurologicznych i ortopedycznych. Leczenie szpitalne kardiologiczne podjęto dopiero w kwietniu 2014 r., a zdiagnozowano i leczono inwazyjnie w sierpniu 2014 r., czyli już w okresie korzystania ze świadczenia rentowego. Stwierdzona przez biegłych lekarzy częściowa niezdolność do pracy jest spowodowana wyłącznie schorzeniami kardiologicznymi, tj. chorobą niedokrwienną serca leczoną inwazyjnie w sierpniu 2014 r. angioplastyką GO z implantacją stentu. Ubezpieczony był dwukrotnie hospitalizowany z przyczyn kardiologicznych: (1) w okresie 31.03-03.04.2014 r. rozpoznano zaostrzenie choroby wieńcowej i zalecono leczenie zachowawcze, (2) w okresie 24.08 – 26.08.2014 r., w dniu 25.08.2014 r. wykonano koronarografię, podczas której stwierdzono zwężenie GO i jednocześnie implantowano w zwężenie stent DES odtwarzając światło naczynia. Z powodu zaostrzenia choroby wieńcowej i przebytego leczenia inwazyjnego ustalono, że ubezpieczony jest czasowo częściowo niezdolny do pracy, bowiem wymaga skojarzonego leczenia przeciwkrzepliwego przez okres roku. Schorzenia układu oddechowego, neurologiczne oraz ortopedyczne nie upośledzają długotrwale zdolności ubezpieczonego do pracy.

Biegli jednoznacznie stwierdzili, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy od 1.07.2014 r. (opinia biegłych, k. 12-12v akt sprawy).

W opinii psychiatrycznej biegły lekarz stwierdził u ubezpieczonego organiczne zaburzenia depresyjne, które powodują, że C. S. jest częściowo niezdolny do pracy od 1.07.2014 r. Od 2011 r. wnioskodawca jest leczony w PZP z rozpoznaniem epizodu depresyjnego umiarkowanego. U badanego stwierdzono naczyniopochodne uszkodzenie mózgu, zaś zaburzenia depresyjne spowodowane są organicznym uszkodzeniem ośrodkowego układu nerwowego. Z analizy historii choroby z PZP obejmującej okres od 25.04.2013 r. do 14.05.2014 r. wynika, że ubezpieczony w tym okresie był w stabilnym stanie psychicznym, był skupiony na dolegliwościach związanych z chorobami somatycznymi, zwracał uwagę na uwarunkowania sytuacyjne. W omawianym okresie stan psychiczny ubezpieczonego nie uległ istotnemu pogorszeniu, a ubezpieczony pozostawał wówczas zdolny do pracy (opinia psychiatryczna, k. 25 akt sprawy).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego C. S. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 t.j.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

W myśl art. 12 ust. 1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności bądź nie, odwołania wnioskodawcy od decyzji organu rentowego z dnia 27 października 2014 r. wymagało ustalenia daty, od której powstała u ubezpieczonego częściowa niezdolność do pracy. C. S. wnosił bowiem o przyznanie prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od wcześniejszej daty niż 1 lipca 2014 r., czyli od 31 maja 2013 r. – kiedy to ustalało prawo do świadczenia rentowego przyznane na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 12 czerwca 2013 r. oraz wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 20 maja 2014 r. Ubezpieczony nie kwestionował ani stopnia orzeczonej niezdolności do pracy, ani też czasu jej trwania do dnia 30.09.2016 r. Pozostałe przesłanki do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy zostały spełnione przez wnioskodawcę, czego organ rentowy nie kwestionował.

W pierwszej kolejności Sąd odniesie się do twierdzenia ubezpieczonego jakoby Sąd Apelacyjny w Lublinie zobligował Komisje Lekarskie, czy też biegłych sądowych, do przedłużenia niezdolności do pracy po 30 maja 2013 r., do której to daty ubezpieczony miał orzeczone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wskazał, iż w/w przekonanie ubezpieczonego jest błędne. Sąd Apelacyjny w Lublinie w sprawie toczącej się z odwołania ubezpieczonego od wcześniejszej decyzji z dnia 4 października 2012 r., postanowieniem z dnia 21 stycznia 2014 r. dopuścił dowód z opinii uzupełniającej celem wypowiedzenia się przez biegłych, czy ubezpieczony pozostaje niezdolny do pracy po dniu 30 maja 2013 r. Zgodnie z uzasadnieniem wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 20 maja 2014 r., biegli w powołanej opinii wskazali, że ubezpieczony po dniu 30 maja 2013 r. odzyskał zdolność do pracy i nie pozostaje po tym dniu niezdolny do pracy. Wobec tego w w/w wyroku

w sprawie o sygn. III AUa 953/13 Sąd Apelacyjny w Lublinie oddalił apelację wnioskodawcy co do prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy po 30 maja 2013 r. (k. 55-58 akt rentowych).

W niniejszej sprawie Sąd jeszcze raz zbadał okoliczność, czy ubezpieczony pozostawał niezdolny do pracy po 30 maja 2013 r. Opinia biegłych lekarzy neurologa, ortopedy, kardiologa i pulmonologa oraz opinia psychiatryczna sporządzone w sprawie dały podstawę do stwierdzenia, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy od dnia 1 lipca 2014 r. Biegli kategorycznie i jednoznacznie wypowiedzieli się, że przed tym dniem, tj. w okresie od 31.05.2013 r. do 30.06.2014 r. brak było podstaw do uznania wnioskodawcy C. S. za osobę niezdolną do pracy. Wobec powyższego, decyzja organu rentowego z dnia 27 października 2014 r. jest prawidłowa.

Analizując przedmiotową opinię biegłych lekarzy oraz opinię psychiatryczną, Sąd doszedł do przekonania, że stanowią one miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydane zostały przez lekarzy o specjalnościach odpowiadających schorzeniom ubezpieczonego, a ponadto poprzedzone zostały analizą dokumentacji lekarskiej wnioskodawcy i jego badaniem przedmiotowym. Opinie są spójne i logiczne. Biegli lekarze wnikliwie zapoznali się z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, przebadali ubezpieczonego, a także sporządzili należycie uzasadnienie swojego stanowiska, co do daty, kiedy powstała u ubezpieczonego częściowa niezdolność do pracy.

Podkreślenia nadto wymaga, że ubezpieczony wniosek o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy złożył w dniu 30 lipca 2014 r. Jak wynika z dokumentów zgromadzony w aktach sprawy oraz w aktach organu rentowego, przed w/w datą C. S. nie składał żadnych wcześniejszych wniosków do organu rentowego o prawo do renty, czekając na rozpoznanie przez Sąd Apelacyjny w Lublinie apelacji od wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 12 czerwca 2013 r., przyznającego mu prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy do dnia 30 maja 2013 r. Co za tym idzie, prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy przysługuje od dnia powstania niezdolności do pracy, przy czym nie może być przyznane wcześniej niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek, o czym stanowi art. 129 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Nie budzi wątpliwości, że w niniejszej sprawie biegli lekarze wypowiedzieli się, iż ponowna częściowa niezdolność do pracy powstała u ubezpieczonego od dnia 1 lipca 2014 r., a data ta pokrywa się z początkiem miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Tym samym organ rentowy postąpił prawidłowo przyznając ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 lipca 2014 r.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., odwołanie podlegało oddaleniu.